Srijeda, 02.01.2019.g.

Prema nekim privatnim objavama, u posljednja vremena najveća borba

vodit će se za očuvanje braka, obitelji i svega što uz to ide.

Da li su posljednja vremena blizu ili daleko to zna samo GOSPODIN BOG,

OTAC. A mi ljudi jedino u svemu tome moramo odabrati stranu i truditi

se stalno biti pripravni.

Jedna od duhovni borbi koje se žestoko vode u ovom našem zemaljskom

životu je i BORBA ZA ŽIVOT.

U toj borbi su već mnogi odabrali svoje strane, ZA ili PROTIV ŽIVOTA.

BEZ KOMPROMISA. Jer kompromisa nema u Božjim zapovijedima i u

Njegovom nauku kojega prenosi Crkva.

Ili si za život koji počinje začećem u majčinoj utrobi ili nisi. A ako nisi,

onda si protiv njega i izabrao si svoju stranu.

A TAJ TI IZBOR ODREĐUJE I KOJIM ĆE PUTEM IĆI TVOJA DUŠA. U

VJEČNI ŽIVOT ILI U VJEČNU PROPAST.

Znam da ovo zvuči ekstremistički. Ali, nisam ja to izmislio niti prenosim

neke stavove nas ljudi.

TAKO JE GOSPODIN BOG OSMISLIO I PREDVIDIO U SVOJEM

BOŽANSKOM PLANU ZA NAS LJUDE.

Zato nam je i dao jedan trenutak u NASTANKU ŽIVOTA svakog od nas

ljudi kojeg mi ljudi ne možemo drugačije protumačiti nego da je to

BOŽJE DJELOVANJE.

TRENUTAK KADA NASTAJE ŽIVOT, ZAČEĆEM U MAJČINOJ UTROBI!

BOŽJI TRENUTAK!

Ja sam odabrao stranu. Ja u to vjerujem i trudim se pripomoći u toj borbi

na strani onih koji u to vjeruju. A jedni od njih su i članovi Inicijative "40

DANA ZA ŽIVOT" koji na jesen i u Korizimi mole za očuvanje života

nerođene djece pred bolnicama. Možete ih vidjeti kako su okupljeni, njih

nekoliko s malim transparentima, ispred ulaza u bolnice, ili gdje im

dopuste, i mole se Gospodinu Bogu i dobrom duhovnom svijetu za spas

nerođenih.

U zadnjoj, jesenskoj kampanji nisam bio dio tih molitvi, tamo ispred

bolnica. Ali, sam žarko, u svojim svakodnevnim molitvama, molio za te

drage molitelje.

Nedavno sam dobio i članak o tome što se događalo navedenoj

molitvenoj kampanji koju su organizirali članovi Inicijative u Krapini i

Zaboku, pa ga ovdje donosim u cijelosti, možda nekoga od vas potakne

da se uključite u tu molitvenu podršku za spas nerođene djece.

Jer, nova molitvena kampanja počinje 06.03.2019.g.

Evo članka, koji se sastoji od pitanja novinara i odgovora molitelja:

"Najprije pitanje za naše čitatelje – što je to uopće Inicijativa

40 dana za život i kako je nastala ?

Inicijativa "40 dana za život" je Bogom nadahnuta ideja, oslonjena je na

razdoblja u Bibliji kada je Bog kroz 40 dana molitve činio velike stvari u

povijesti spasenja , kao npr. Noa je bio 40 dana u korablji, prorok Ilija je

išao 40 dana i noći do brda Horeba, Isus je boravio 40 dana u pustinji

prije svog javnog djelovanja, 40 dana se Isus ukazivao svojim učenicima

nakon uskrsnuća. Inicijativa se zalaže za poštivanje ljudskog života od

začeća do smrti, te posebno za prestanak pobačaja. Pritom nastoji

osvijestiti ljude o vrijednosti života kao neprocjenjivog dara Božjeg.

Temelj Inicijative su tri stupa - molitva i post, zatim miroljubiva

bdijenja koja se odvijaju kroz 40 dana, a koja su se tijekom posljednje

kampanje održala u 29 gradova diljem Hrvatske, te osvješćivanje lokalne

zajednice o problemu pobačaja, postabortivnog sindroma i nezaštićenosti

onih najmanjih, i najugroženijih - nerođene djece. Inicijativa u Hrvatskoj

djeluje proteklih pet godina, i ove jeseni održala se deseta po redu

kampanja 40 dana za život.

Kako je ova inicijativa došla i u Zabok?

Za vrijeme trajanja korizmene kampanje inicijative "40 dana za život" u

Hrvatskoj, moja me prijateljica potaknula da se organiziramo i mi u Župi

sv. Nikole u Krapini te da damo podršku inicijativi, na način da ćemo se

jednom tjedno okupljati na molitvi za život i tako promicati vrijednost

života u svojoj župi. Okupljali smo se tako svake subote u korizmi u

našoj vjeronaučnoj dvorani, a naš župnik, vlč. Tomica Šestak to je

svesrdno podržao. Bio je lijep odaziv molitelja, te smo ih upoznali s

problemom pobačaja i s time što inicijativa zapravo jest, koje su njezine

vrijednosti i zašto bi se mi kršćani trebali uključiti u to.

Kakve su bile reakcije ljudi?

Iznenadila sam se koliko ljudi malo znaju o inicijativi, budući da djeluje

već pet godina. A pokazalo se da (pre)malo ljudi zna da se i kod nas u

Zagorju, u našoj zagorskoj bolnici vrše pobačaji nerođene djece. Zato

smo mi u Krapini i odlučili krenuti od samog početka. Na našim susretima

smo kratkim prezentacijama upoznavali ljude s inicijativom, i razveselilo

me kada sam uočila da to s vremenom prihvaćaju. Svi oni koji su dolazili

na naše susrete, shvatili su da je zalaganje za život nešto vrijedno i

osjećalo se jedno zajedništvo među nama. Također se pokazalo da ima

nas više koji razmišljamo na isti način i to nam je bio dodatni poticaj da

se to zajedništvo nastavi. Taj početni poticaj i žar, prerastao je u ideju –

da napravimo još nešto malo više.

Ja osobno pratim inicijativu od kada je došla u Hrvatsku 2014. godine,

no, sve sam to promatrala iz daljine i nisam se odmah uključila, s

obzirom na to da se većina tih aktivnosti odvijala u Zagrebu. Dva puta

sam sudjelovala na miroljubivom bdijenju pred Vinogradskom bolnicom,

no, ipak nisam osjećala takvu snažnu potrebu da se i ja aktivnije uključim.

Ali to se promijenilo kad sam na jednoj Večeri za dobročinitelje inicijative

prvi puta imala prilike čuti uživo svjedočanstva majki koje su zahvaljujući

moliteljima pred bolnicama i Inicijativi 40 dana za život – odlučile roditi

svoje dijete. To je bilo nešto stvarno, konkretno i izbliza. Shvatila sam

kako Inicijativa djeluje i konkretno pomaže majkama i obiteljima kojima

je pomoć potrebna, kad se odluče zadržati dijete. Čula sam i

svjedočanstvo gospodina Ante Čaljkušića, predsjednika Inicijative za

Hrvatsku, i drugih gostiju te večeri. I to je u stvari bio taj „klik“ – tu se

zapalio jedan žar u meni,a nakon naših korizmenih susreta uvidjela sam

da tu ima interesa i jednostavno me nešto vuklo dalje.

Neposredno nakon Uskrsa, u Krapini smo organizirali predstavljanje

knjige o samoj Inicijativi- „40 dana za život“ . Tu je gostovala Petra

Milković, nacionalna voditeljica Inicijative za Hrvatsku. A posebno nam je

bilo drago vidjeti i čuti svjedočanstvo mlade majke Marije, koja je

svjedočila kako joj je Inicijativa konkretno pomogla kada ju je okolina i

njezina vlastita obitelj nagovarala da pobaci svoju djevojčicu. Njezina

mala, sada dvogodišnja Antonija, je prekrasno zdravo dijete koje smo

imali prilike držati u rukama i zahvaljivati Bogu za njezin spašeni život !

Taj njezin primjer je pravo ohrabrenje u borbi za prestanak pobačaja ! A

i knjiga 40 dana za život naišla je na lijepi interes prisutnih, jer je to

zanimljiva priča o samom nastanku Inicijative. Prepuna je divnih

svjedočanstava o tome što je sve Bog učinio preko ljudi koji su Mu se

otvorili i prepustili Duhu Svetom da ih vodi. Svima bih toplo preporučila

da je pročitaju, jer će vas ohrabriti i osnažiti vašu vjeru, sigurna sam!

Kako ste se konkretno pripremali za kampanju u Zaboku ?

Kad smo krenuli u pripremu jesenske kampanje u Zaboku, bilo je tu puno pitanja. Najprije je bilo pitanje kako će ljudi reagirati na takav jedan oblik molitve i javnog zalaganja za život. A onda – da li ćemo uspjeti povezati dovoljno ljudi koji će biti spremni žrtvovati svoje vrijeme i komociju, te po svakom vremenu dolaziti na molitvu kroz 40 dana uzastopce. To nikako nije lako, naročito zbog položaja bolnice Bračak, koja nije u gradu, već nekako na pola puta između Zaboka i Bedekovčine, a teritorijalno je župa Bedekovčina.

Naš je plan bio moliti ispred Opće bolnice Zabok i bolnice hrvatskih veterana, da budemo vidljivi ljudima, da budemo prisutni na jednom frekventnom mjestu, a da opet nikome ne smetamo. Jer – 40 dana se održava miroljubivo bdijenje, a to znači – tiha prisutnost u molitvi za prestanak pobačaja, ne prilazeći niti osuđujući nikoga , osim ako netko sam ne priđe. Biti znak podrške majkama koje dolaze u dilemi ili na dogovor za pobačaj, da se odluče zadržati dijete, dati im do znanja da je život njihovog djeteta vrijedan i neprocjenjiv Božji dar, pomoći im konkretno ako treba. No, nismo dobili dozvolu od ravnateljstva da budemo ispred bolnice, pa smo odlučili moliti u kapelici unutar same bolnice.

Sada mogu reći, bila je to Božja providnost jer su tu dogodilo toliko

prekrasnih stvari koje su mene nosile kroz cijelu kampanju, a vjerujem i

sve ostale.

Jesu li vam ljudi pružali podršku? Kako je sve krenulo ?

Nekoliko dana prije samog početka kampanje gospodin Čaljkušić je

predstavio inicijativu u Župi sv. Jelene Križarice u Zaboku, a ja sam tjedan

dana kasnije govorila o Inicijativi 40 dana u župi Bedekovčina. Moram

reći da smo početak kampanje već ranije najavljivali i u našoj župi

Krapina, a i u župi Zabok, preko župnih listića. Tu se pokazala jedna

dobra suradnja sa župnicima, i ovim putem im zahvaljujem na tome.

Tako se skupio se jedan dio ljudi koji su to prepoznali kao vrijednost i

poziv na molitvu. Započeli smo prvi dan 26.rujna, misom u bolničkoj

kapelici, na kojoj je došlo nas 25 molitelja. To je bio početak jesenske

kampanje u Zaboku. Naravno, za dalje je bilo neizvjesnosti. Nismo znali

hoćemo li se moći pokrivati, kakve će biti reakcije bolničkog osoblja,

pacijenata ...

Ali želim reći da su nam blagoslov bile redovite svete mise koje smo imali

kroz cijelih 40 dana , najmanje 2 puta tjedno. Mise su imali različiti

svećenici iz cijelog Zagorja, uz domaćeg župnika vlč. Željka Horvata, i

svima im zahvaljujemo na podršci i molitvi. To nam je bio znak da smo

na dobrom putu, makar je bilo i negativnih komentara pojedinih

pacijenata. Na misama u kapelici se uvijek skupio veći broj nas molitelja,

ali i pacijenata iz bolnice.

Što ste zapravo radili kroz to četrdesetodnevno razdoblje?

Mi smo molili ! Intenzivno smo molili svaki dan po 12 sati dnevno, od

6,30-18,30 h, za spas nerođenih, za obraćenje bolničkog osoblja koje čini

pobačaje, za sve žene koje su u teškoćama, za sve one koje su učinile

pobačaj, za izlječenje njihovih rana, s obzirom na to da je tema jesenske

kampanje bila upravo "izlječenje rana od pobačaja". Osim molitve – kroz

cijelo vrijeme kampanje najmanje dvije ili više osoba postilo je svaki dan

na kruhu i vodi na nakanu za prestanak pobačaja. To i jest prvi stup

inicijative – molitva i post .

No, moram spomenuti da smo uz molitvu, u to vrijeme imali prekrasnih

susreta s pacijentima koji bi dolazili u kapelicu, imali smo nekoliko divnih

svjedočanstava. Ljudi koji su dolazili u posjet svojim bolesnicima, kada bi

vidjeli svjetlo u kapelici, došli bi unutra, tražili svećenika, ispovijed,

sakramente, što je nama bio znak da nismo tu bez razloga, da nas je Bog

stavio upravo na to mjesto, da budemo svjedočanstvo svima onima koji

dolaze u bolnicu, koji se dolaze pomoliti za svoje bolesnike ili dolaze na

preglede. To je nama bio znak da baš ondje moramo biti. To nam je

pokazalo i koliko bi bilo važno da bolnica ima svog svećenika, koji bi 24

sata na dan bio na raspolaganju svima onima koji ga zatrebaju. Naravno,

domaći župnik, vlč. Željko Horvat iz Bedekovčine je tu aktivan, ali uz svoje

župne obaveze, ne može stalno biti ondje. No, tu smo primijetili koliko su

ljudi gladni Boga, koliko su gladni molitve, vremena koje će im netko

posvetiti, sjesti kraj njih, reći im toplu riječ, ohrabriti ih, potaknuti ih,

utješiti ih ... Prekrasni trenuci su se dogodili u toj kapelici. Mogu

spomenuti samo jedan moment – kada je jedan gospodin došao u

kapelicu pomoliti se ,sav uznemiren i u suzama. Naša moliteljica koja je

tamo bila prisutna, prišla mu je i započela razgovor. Saznala je da je jako

zabrinut radi skore operacije, a ona ga je utješila i ukazala mu da se s

povjerenjem prepusti Isusu , koji je živ i prisutan tu u kapelici. To ga je

ohrabrilo i umirilo. Sutradan se vratio u kapelicu, tražio je baš tu

gospođu da joj zahvali za molitve i riječi utjehe! Njegova operacija je

dobro prošla a on je onako od srca došao zahvalitiÂÂ Bogu za to !

Kako je vaše četrdesetodnevno zajedništvo utjecalo na vas

molitelje?

Ja sam osjetila da je sve ovo od početka djelo Božje providnosti, bez koje

ovoga ne bi ni bilo. Kada smo krenuli u to, gotovo nitko među nama se

nije poznavao, jer smo se skupili iz različitih župa, iz skoro cijelog

Zagorja. No, pomalo smo se upoznavali i tako su se tu srca toliko

otvorila da smo jednostavno jedni drugima pristupali kao da se znamo

cijeli život. Tu je bilo toliko milosti, jedni drugima smo kroz razgovor,

prije molitve, nakon molitve, otkrivali svoje životne priče, dijelili i neke

životne rane jedni s drugima, ali i radosti. Zapravo, jedni druge smo

liječili svojim svjedočanstvima, i međusobno se ohrabrivali i poticali na

ustrajnost. Ne možeš ostati ravnodušan kad ti netko izlije svoje srce, kad

ti netko povjeri čitav svoj život. Tada spoznaš da je tu Bog na djelu, da

nas je sve povezao.

Imate li podatke o tome koliko je života spašeno tijekom

jesenske kampanje?

Spašena su dva života u Hrvatskoj za koje znamo. Dakle, dvije majke su

odustale od pobačaja, dvoje djece će biti rođeno i mi smo svi presretni

zbog toga jer to i jest cilj inicijative - spašavanje života. Konkretno u

Zaboku, ne možemo reći da znamo za spašene živote, ali vjerujemo da

ćemo saznati naknadno, da smo pozitivno utjecali na nečiju odluku za

život.

Koji su vaši daljnji planovi?

Nakon završetka kampanje, željeli smo Bogu zahvaliti na svim milostima

koje smo primili.

Završili smo zadnji dan pjevanom misom zahvalnicom u kapelici. To je

bio poseban dirljiv i svečani dan za nas. Misu je imao velečasni Josip

Čulig, koji nas je pratio i podražavao tijekom cijele kampanje. Kao i

mnogi drugi svećenici. Nakon kampanje, odlučili smo se zajedno

hodočastiti u Međugorje i tako smo to naše zajedništvo koje smo

izgrađivali u tih 40 dana, produbili i sa zahvalnošću predali sve našoj

Nebeskoj Majčici. Na tom je hodočašću donesena odluka da idemo dalje

u slijedeću kampanju. Mi ćemo i dalje moliti jer ne možemo stati na

ovome gdje jesmo.

Naime, naša županijska bolnica ima rodilište, ali se tu na istom mjestu i

ubijaju nerođena djeca. Kada smo krenuli s pripremom kampanje, ja

sam se iznenadila kad sam shvatila da većina ljudi s kojima sam

kontaktirala ne zna da se kod nas u Krapinsko - zagorskoj županiji vrše

pobačaji. Prošle godine prema službenoj statistici, namjernim

pobačajem u našoj bolnici Bračak ubijeno je 73 djece. To su tri školska

razreda djece ! To je žalosno i upravo me to potaknulo da moramo ići

dalje i osvijestiti ljude da se pobačaji ne događaju negdje daleko od nas,

nije to samo u Americi i drugim zemljama, nego da i ovdje kod nas u

Zagorju postoje žene koje su se odlučile na taj čin. Nije na nama da

sudimo jer našem Milosrdnom Isusu je jako stalo do svih i želi da Ga svi

kroz našu ljubav prema svim ljudima upoznaju.

Ali važno je osvješćivati i raditi na tome da se svakom ljudskom biću

omogući da se rodi jer ljudski je život neprocjenjiv. Zamislite samo! Ako

spasite jedan ljudski život, spasili ste i život djece te osobe, njegove

unučadi, spasili ste generacije i generacije. Jer, zamislite samo što nam

je Bog pripremio preko ove 73 djece koja su prošle godine usmrćena

namjernim pobačajem, zamislite koliki su blagoslovi mogli doći na nas,

koliko se predivnih ljudi moglo roditi, izgraditi i djelovati u našem

Zagorju, koji su to sve bili potencijali, a mi ih nismo prihvatili ! Mi se

moramo nastaviti zalagati da pobačaj prestane.

U sklopu kampanje, u Zaboku je bio prikazan i film "40 dana za

život".

Tako je. To je dokumentarni film o djelovanju Inicijative „ 40 dana za

život“ u Hrvatskoj. Stvarno bih svima predložila da ga pogledaju. U

Zaboku se na projekciju odazvao lijepi broj ljudi i moram reći da nitko

nije ostao ravnodušan. Bilo je tu svih reakcija, od suza do nevjerice,

molitve , dirnutosti... Jer u filmu svjedoče majke, koje su, nažalost,

napravile pobačaj, ali su imale hrabrosti svojim svjedočanstvom dati do

znanja svima kolika je to bol i teret koji se nosi do kraja života. A mogli

smo vidjeti i sretne majke i njihovu djecu koju su odlučile roditi.

Kakva je vaša povezanost s Udrugom Betlehem?

Kao molitelji tijekom jesenske kampanje, odlučili smo pokazati da mi

zaista u svakodnevnom životu i živimo ono za što se zalažemo i za što

vjerujemo, stoga smo odlučili poduprijeti rad Udruge Betlehem. Radi se o

udruzi koju je pokrenuo pater Marko Glogović, a zalaže se za nerođene. U

Hrvatskoj postoji šest kuća u kojima trudnice i majke s malom djecom

koje nisu prihvaćene od obitelji, mogu naći smještaj i pomoć. Stoga smo

odlučili da sva milostinja prikupljena na svetoj misi zadnjeg dana

kampanje, ide za pomoć jednoj takvoj kući, u kojoj su smještene

samohrane majke. Ovdje bih željela istaknuti da sam oduševljena kako su

se ljudi srcem odazvali i koliko se novčanih priloga, dječje hrane i

kozmetike prikupilo za tu akciju. Neposredno nakon toga , sve te donacije

predane su u kuću udruge Betlehem, kako smo i planirali.

S obzirom na to da slavimo Božić, rođenje malenog Djeteta

Isusa, koja bi bila vaša poruka za naše čitatelje, pogotovo

mlade obitelji ili one koji su u iščekivanju djeteta, a more ih

razne brige i strahovi?

-Isus je bio nerođeno dijete ! Najveći od svih ljudi – rodio se kao maleno

Dijete u ljudskoj obitelji, u siromašnoj štalici. Nemojte se bojati prihvatiti

dijete, jer to je novi život, novi blagoslov. To je uvijek radost ! Ljudi

ponekad gledaju sa strahom prema budućnosti , zabrinuti za ono

materijalno. Ali Bog nam daje obilno svoje blagoslove ako Mu se

otvorimo i prihvatimo život ! Bog ima svoj plan za svako začeto dijete i

želi s njime učiniti velike stvari. Želim poručiti majkama koje se dvoume

roditi ili ne, da nisu same. Ako ih možda obitelj ne prihvaća ili nagovara

na pobačaj, ako možda nemaju kamo u trudnoći, mogu dobiti konkretnu

materijalnu i drugu pomoć od Inicijative 40 dana za život i udruge

Betlehem. Želim poručiti očevima začete djece - mladićima i muževima-

da štite i brane nerođeno dijete poput svetog Josipa. Ni svetom Josipu

nije bilo baš sve jasno niti glatko , ali je prihvatio Božju volju i zato dobio

najbolju moguću obitelj na svijetu. Očevi - zaštitite svoju djecu!

Ne bojte se zavoljeti i prihvatiti vaše dijete, jer preko njega

vam dolazi sama Ljubav, mali Isus koji se ponovo rađa za nas !

Svima želim čestit i blagoslovljen Božić !"